SPORTHÍREK

TÉLI TEREMLABDARÚGÓ BAJNOKSÁG

Végeredmény:

hely.	név	mérkőzések gy	d	v	össz.	gólok gólarány	+/-	pont
1.	Bor-Ászok	13	0	1	14	157:38	119	39
2.	Átlag 35	12	1	1	14	167:40	127	37
3.	Pontrablók FC	10	0	4	14	115:55	60	30
4.	Maradékok	7	2	5	14	91:63	28	23
5.	Muslincák	5	1	8	12	83:106	-23	16
6.	Nyilvános leégés	5	0	9	14	71:105	-34	15
7.	Csala Csárda	2	0	12	14	36:120	-84	3
8.	Ifjak	0	0	14	14	39:235	-196	-3

Február 7-én fejeződött be a téli teremlabdarúgó bajnokság 16. játéknapja a Sportcsarnokban.
Legjobb góllövő : Filus Gábor
Legjobb játékos: Kiss László
Legjobb kapus: Schaffer Gábor
Gratulálunk a csapatoknak a helyezésért és a lelkes játékért!

Képünkön: Berger Ferenc a Bor-Ászok csapatkapitánya vette át a serleget Frick József polgármestertől

Sportbál

A focikupa zárásaként február 14-én került sor a sportbálra. A - *Varga Kálmán* főszakács által főzött- vacsorával egybekötött, jó hangulatú rendezvényre kétszázan jöttek el. Ezúton is szeretnénk megköszönni minden vállalkozónak és magánszemélynek, hogy tombola- és egyéb adományaikkal hozzájárultak a bál sikeréhez. Külön köszönetet mondunk a Berger-Vin Kft-nek, és a fiatal focistáknak a szervezésért. A 230.000,-Ft-os tiszta bevételt sportcélokra fordítja a labdarúgó szakosztály.

A 2003-2004. év tavaszi labdarúgó bajnokság sorsolása

Ford.	Nap	Idő	Csapatok	Indulás
16.	2004. március 7.	14 óra 30 perc	Apostag – Császártöltés	12 óra 45 perc
17.	2004. március 14.	15 óra	Császártöltés – Dunatetétlen	- - -
18.	2004. március 21.	15 óra	Dunapataj – Császártöltés	13 óra 30 perc
19.	2004. március 28.	- - -	Szabadnap	- - -
20.	2004. április 4.	16 óra 30 perc	Császártöltés – Öregcsertő	- - -
21.	2004. április 11.	16 óra 30 perc	Uszód – Császártöltés	15 óra
22.	2004. április 18.	17 óra	Császártöltés – Homokmégy	- - -
23.	2004. április 25.	17 óra	Miske – Császártöltés	16 óra 10 perc
24.	2004. május 2.	17 óra	Császártöltés – Újtelek	- - -
25.	2004. május 9.	17 óra	Bátya – Császártöltés	16 óra
26.	2004. május 16.	17 óra	Császártöltés – Ordas	- - -
27.	2004. május 23.	17 óra	Foktő – Császártöltés	15óra 40 perc
28.	2004. május 30.	17 óra	Császártöltés – Géderlak	- - -
29.	2004. június 5.	17 óra	Méhecskék – Császártöltés	16 óra
30	2004.június 13.	17 óra	Császártöltés – Dunaegyháza	- - -

Császártöltési Hírmondó
Kiadja:
Császártöltés Önkormányzata
Felelős kiadó:
Fürjes Gyula ÁMK igazgató
Szerkesztette:
Berger Józsefné, dr. Frick Mária
Fotókat készítette: Angeli Gyuláné
Terjeszti: ÁMK, Lemle család
Készült: Kópia Kft.
Felelős vezető: Lichtenberger Tibor

CSÁSZÁRTÖLTÉS 17 44 Tschassartet

Császártöltési Hírmondó

VI. évfolyam 2. szám
2004. április

Császártöltési Önkormányzat lapja
Megjelenik kéthavonta

"AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK"

Március 14-én, hagyományos ünnepség keretében vették át a kitűnő tanulók a jól megérdemelt ajándékot

SZAVALÓK VERSENYE

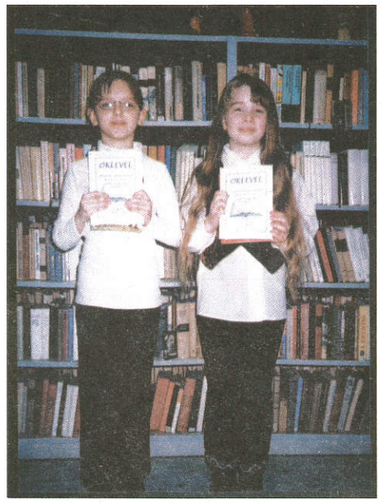

Schaffer Vanda és Bagó Laura az iskolai szavalóverseny győztesei

VIDÁMAN TELT A FARSANG

Színpompás jelmezekbe öltöztek az óvodások és iskolások a farsangi bálon
(7. oldal)

MEGÚJUL A RÉGI KULTÚRHÁZ
(3. oldal)

VENDÉGEK BELGIUMBÓL
(6. oldal)

CSÁSZÁRTÖLTÉSRŐL INDULTAK DR. GARAI (GÉBL) ISTVÁN
(4. oldal)

"Akikre büszkék vagyunk"

A megjutalmazott általános és középiskolai éltanulók

A település legszebb hagyományai közé tartozik a kitűnő és jeles tanulók megjutalmazása. Minden évben március idusán kapják meg ajándékukat a helyi általános, valamint a környező városok középiskoláiban tanuló császártöltési diákok.Idén, március 12-én színvonalas ünnepséggel emlékeztek meg a 48'-as forradalomról és szabadságharcról az általános iskola 5. osztályos tanulói. Az éltanulók tiszteletére rendezett ünnepségre március 14-én, délelőtt került sor a Teleházban. Először *Frick József* polgármester megnyitotta *Bubelényi László* festőművész kiállítását. Ezt követően *Walterné Szabados Erzsébet* - a Császártöltés Fejlődéséért Közalapítvány elnöke - Frick József polgármester és *Fürjes Gyula* ÁMK igazgató köszöntötte a Kiváló tanulókat.

Ezután harmincegy kitűnő tanulónak nyújtották át az ajándék könyvutalványt, valamint *Szálas Béla* császártöltési születésű nyugalmazott tanár, költő legújabb dedikált verseskötetét.

Sokan voltak kíváncsiak Bubelényi László festőművész kiállításának megnyitójára

Az általános iskola 5. osztályosai színvonalas műsorral emlékeztek meg március 15-éről

SPORTHÍREK

SPORTKIÁLLÍTÁS

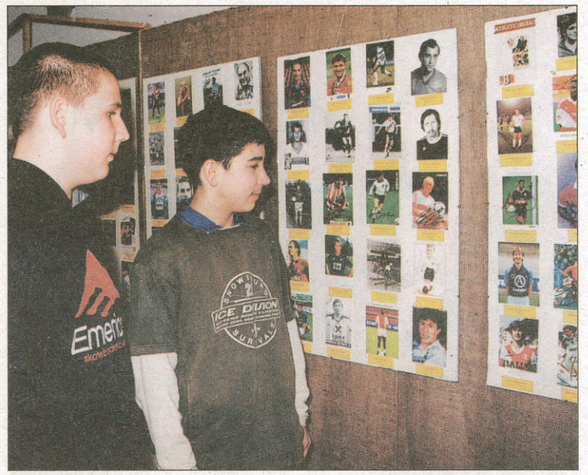

Sok rajongó tekintette meg a Világ Futballcsillagai A-Z-ig című sportfotó kiállítást a Teleházban.

Molnár István solti lakos gyűjteménye szinte hiánytalanul mutatta be a modernkori labdarúgás jeles személyiségeit dedikált fotókon, illetve képaláírásokon keresztül. A gyűjtemény 5 kontinens, mintegy 70 országából származik.

GÓLIÁT FOCITORNA

2004. február 19-én Császártöltés adott otthont a korcsoportos téli Góliát focitornának.

Ezen a bajnokságon hat környező település fiataljai vettek részt.

A csapatok: Kunfehértó, Nemesnádudvar, Sükösd, Dusnok, Hajós, Császártöltés.

A tornát Dusnok csapata nyerte meg. A császártöltésiek a hatodik helyen végeztek.

Résztvevő gyerekek: Bányai Rolf, Bárth Zoltán, Greksa Patrik, Jeges Máté, Kludszky Robert, Magyar Ádám, Nebl Erik, Schuszter André, Vörös Gábor.

KARATE

2004. február 28-án Martfűn rendezték meg Kelet- Magyarország Diák Olimpiai döntőjét, ahol **Rácz Andrea** és **Schweibert Csilla** képviselte a császártöltési Karate Klubot. Csilla III. helyezést ért el, továbbjutott az országos döntőbe, amit Veszprémben rendeztek meg. Itt az 5-8. helyen végzett, (1 ponttal maradt le a döntőről), mely eredményhez gratulálunk.

SAKKOZÓ ISKOLÁSOK

A hagyományoknak megfelelően ez évben is lehetőséget biztosítottunk az iskolás tanulóknak, hogy sakkozzanak. **Kurucz István** vezetésével a kezdő és haladó csoportba 14 tanuló jár rendszeresen. A tanfolyam végén versenyt hirdettünk, melyen az alábbi eredmények születtek:

Kezdő csoport: 1. Glocker Gábor, 2. Gróf Zsolt, 3. Dobosi Gábor

Haladó csoport: 1. Geiger Arnold, 2. Sánta Milán, 3. Kőszegi Zsolt

Kurucz István oktató külön kiemelte Geiger Arnold 5. osztályos tanulót, aki kiemelkedett a mezőnyből.

További sikereket kivánunk tanulóinknak!

GALAM ÉS DÍSZMADÁR KIÁLLÍTÁS

Lakner István császártöltési galambász Magyar Fodros galambjáért vette át a díjat a polgármestertől

A Kecel Körményéki Kisállat Kedvelők Köre galamb, baromfi és díszmadár kiállítást rendezett februárban a császártöltési iskola tornatermében. Ötven tenyésztő 350 madarát láthatták az érdeklődők. A bemutatón szép sikert arattak a helyi tenyésztők. Maga a rendezés Herczeg Attila keceli tenyésztő és lelkes segítői munkáját dícséri.

HOL? MI?

Szavalóverseny

Hosszú évek óta hagyomány már iskolánkban, hogy megrendezzük az alsósok helyi szavalóversenyét. A legszebb versmondók a körzeti és a megyei versenyen képviselik intézményünket.

Az idei megmérettetésre 2004. március 5-én került sor. A tanulók már hetekkel előtte lázasan készülődtek a bemutatkozásra. A harmadik és a negyedik osztályos tanulók már rutinosabbak, a második évfolyamosok először szerepelnek nyilvánosság előtt. Ezért is volt nagy meglepetés, hogy az egyik első helyezést egy másodikos kislány, **Bagó Laura** nyerte el. A zsűri csilingelő hangját dicsérte. A másik győztes **Schaffer Vanda** lett. Nála a tiszta ejtést és az átélést emelték ki.

A többi versenyző is ügyesen szerepelt. Voltak akik megilletődtek a kamera láttán, mások bátran néztek szembe vele.

A zsűri elnökének, **Dr. Frick Máriának** barátságos, biztató szavait a versenyzők sokáig nem felejtik el.

Itt szeretném megköszönni neki, hogy minden évben önzetlenül vállalja ezt a nehéz feladatot.

A versenyt a pedagógusokon kívül még több szülő és nagyszülő is végigizgulta.

A rendezvény végén üdítővel és pogácsával kínáltuk meg a vendégeket és a szereplő tanulókat.

A versenyzők voltak:

2. osztály: Ágfalvi Milán, Bagó Laura, Geiger Róza, Hohn Gergő

3. osztály: Balla Vilhelmina, Maláj Edit, Mentus Martin, Schaffer Vanda, Schindler Adrienn,

4. osztály: Bárth Zoltán, Schuszter André, Tóth Cintia, Vass Ferenc

Bakné Márin Erzsébet

Az ÁMK előzetes program terve

(április-május hónapra)

Április 3. Húsvéti Focikupa - Teleház, sportcsarnok

***

Április 4. (9,00-11,00 óra) : Húsvétváró tojásfestés - óvodások és kisiskolás gyerekeknek a Teleház aulájában óvónők vezetésével

***

Április 4. (11,00 óra) : Csáki Ildikó szalmafonó iparművész, Kanalas János kosárfonó népi iparművész és Barcsikné Tercsi Ibolya szövő iparművész kiállítása - Teleház, kiállítóterem. A kiállítást megnyitja Imre Károly a Bács-Kiskun Megyei Önkormányzat Közművelődési Szakmai Tanácsadó és Szolgáltató Intézet igazgatója.

***

Április 6-7.: az elsős tanulók beiratkozása az Általános Iskolába.

***

Április 9.: A Kék túra természetvédelmi útvonalon expedíció halad át községünkön. A túrázókhoz a császártöltési gyererek is csatlakoznak Sebestyénné Márin Anna vezetésével

***

Április 8-18. : tavaszi szünet az iskolában

***

Április 11. (20,00 óra): Húsvéti locsolóbál a Capuccinó együttes közreműködésével a Teleház, sportcsarnokában

***

Április 21-én : Nevelési értejkezlet

***

Április 23.: Ének verseny a könyvtárban, Pógár Attila zenetanár szervezésében

Április 24.: Török Petra és Dr Angeli László esküvője a Teleházban

***

Április 26.: Junior Sport Kupa, Teleház, sportcsarnok - DÖK szervezésében

***

Április 26.: Kondics Barna fotókiállítása Ausztráliáról, melyet élménybeszámolóval egészít ki a gyerekek részére.

***

Április 30.: Borverseny, Teleház, sportcsarnok

***

Április 30.: Dekopázs képekből kiállítás a Könyvtárban - Hidasné Márin Magdolna szervezésében

***

Május 2 - 8-ig .: Cseréüdülés Degggenhausertalban 15 diák és 2 pedagógus részvételével

***

Május 8.: Weitz Henriette és Komáromi László esküvője a Teleházban

***

Május 9. (11,00 óra): Dr Rígler Kálmánné (rémi lakos) amatőrfestő kiállítása, Teleház, kiállítóterem

***

Május 13: Hajós-Bajai Borvidék borversenye, Teleház, sportcsarnok

***

Május 15.: Lei Mónika és Andocs Lajos esküvője a Teleházban

***

Május 19.: Rogán Antal országgyűlési képviselő gazdaság és aktuálpolitikai tájékoztatója, Teleház, kiállítóterem

***

Május 22.: Csaba Judit és Rausch György esküvője a Teleházban

***

Május 26-30-ig: a KOMFEN Kft kegyeleti kiállítása a Teleház sportcsarnokában.

***

Május 28.: Madarak és fák napja, parkerdő

***

Zenét tanuló gyerekek hangversenye

Iskolánk fontos szerepet játszik abban, hogy az itt tanuló gyermekek teljességgel részt vehessenek a kulturális és művészeti életben. Immár hagyománnyá vált, hogy a zenét tanuló növendékek egy közös hangverseny keretében emlékeznek meg a Magyar Kultúra Napjáról. A kitartás és a sok munka meghozta gyümölcsét: színvonalas előadásukkal idén is örömteli perceket szereztek a közönségnek.

Pógár Attila tanár

A Német Nemzetiségi Fúvószenekar fellépései:

Április 24.: Pécsvárad - Regionális Nemzetiségi Találkozó

***

Április 30.: Harta - Bács-Kiskun megyei fúvószenekarok találkozója

***

Május 1. : Baja - koncert az EU csatlakozás alkalmából

***

Május 31.: Kalocsa -Pünkösdi koncert

***

Február 11-én: Szabó Ferenc, a Kecel és Vidéke ÁFÉSZ elnöke részközgyűlést tartott a Teleházban, ahol az elmúlt év gazdálkodásáról számolt be.

Megőrizzük az értékeket

Január végén megkezdődött a régi kultúrház rekostrukciója. Az 1892-ben jegyző lakásnak épült házban egy ideig községháza is működött, majd a 60-as évektől a művelődési otthon szerepét töltötte be. Nem is akárhogyan. *Angeli Mátyás* igazgató idejében megye szerte híes volt az intézmény kiállításairól, közösségi programjairól és más kitűnő rendezvényeiről. Az 1999-ben átadott korszerű Teleház folytatta a kulturális hagyományokat, s mai vezetője bátran él a jelentősen kibővült lehetőségekkel. A község vezető testülete is bölcsen döntött, amikor az épületmatuzsálem lebontása helyett a felújítást és újrahasznosítást választotta.

-Mi a céljuk a felújított épülettel?- érdeklődtem *Frick József* polgármestertől.

-Régi vágyunk, hogy kialakítsunk községünkben egy, a fejlett nyugaton már jól ismert faluközpontot. Erre kiváló lehetőséget biztosít a templom, iskola, óvoda, könyvtár, Falumúzeum és Teleház által körbe zárt terület, csupán a régi művelődési ház "lógott ki a sorból". Úgy gondoltuk, ha lebontjuk, akkor csorbát szenved eredeti elképzelésünk, ezért inkább a költségesebb, de hasznosabb megoldást választottuk. A megszépült épület szervesen illeszkedik majd az intézmények körébe, és a főút felől is bezárja a kört. Az így kialakuló faluközpont akár egy kisvárosi központnak is megfelel majd. Arról nem is szólva, hogy kihasználtságával tovább bővülnek a művelődés terei a községben. Ugyanis a felújított épületben szeretnénk elhelyezni a fúvós zenekarunkat, megfelelő próbahelyiséget kapnának benne táncosaink, és itt működne a nyugdíjas klub. Mindezek szerves egységben a Teleház tevékenységével. A faluközponti jelleget azzal is erősítjük, hogy itt kapna helyet a falugazdász és hegyközségi iroda is.

-Hol tartanak a munkálatokkal?

-A tervek és a költségvetés elkészültek, és január végén megkezdődtek a külső munkálatok. Egyelőre erre van pénzünk. A Vidékfejlesztési Céltámogatásból kaptunk 15 millió forintot, a Bács-Kiskun Megyei Területfejlesztési Tanácstól 3,2 milliót, a hegyközségtől pedig 1 milliót.A helyi önkormányzat 8 millió forintot tudott elkülöníteni a felújításra. A beruházás végösszege 40 millió forint körül van, de bízunk abban, hogy a hiányzó pénzt pályázatokból sikerül pótolnunk. A rekonstrukció befejezése azon múlik, hogy milyen sikerrel pályázunk különböző támogatásokra.

A magam részéről nincsenek kétségeim a sikert illetően. Bármilyen "színű" a kormányzat és intézményei, mindenképpen méltányolniuk kell a fejlődést, kultúrát pártoló helyi vezetés törekvéseit és a császártöltésiek igényességét, a település megmaradásáért folytatott küzdelmüket. Már csak azért is, mert amíg sok helyütt iskolákat, óvodákat zárnak be és lepusztulnak a kultúra, a művelődés intézményei, addig itt terveket szőnek, álmokat valósításnak meg az összefogás és a közös gondolkodás erejével.

Sinkovicz László

Polgármesteri köszöntő

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm községünk azon lakóit, akik 2004. április 1. és 2004. május 31. között ünneplik születésnapjukat, és közülük név szerint a 70 éven felülieket. Kívánom, hogy valamennyien jó egészségben töltsék elkövetkező éveiket.

Frick József
polgármester

Török Lőrinc
Steimetz Fülöpné
Dobosi Józsefné
Sági Menyhért
Schönfelder Józsefné
Leirer Antalné
Török Antal
Kovács Vincéné
Habaz Ignácné
Hengerics Gáspárné
Dobosi Péter
Angeli József
Kirschner József
Valkai Jánosné
Silli Ferencné
Klajó Sebestyénné
Vancsik János
Lei Jánosné
Berger Illés
Fang József
Jenei Sándorné
Pélyó Vincéné
Bor Lajosné
Lei Istvánné
Matos Ferenc
Schveibert István
Dobosi Péterné
Lantos Tamásné
Márin Istvánné
Stalter Mátyás
Angeli Antalné
Ambrus Györgyné
Bergmann Antalné
Gyurákovics Józsefné
Ámann Andrásné
Kővári Jánosné
Kovács Gyula
Buchmüller Ferenc
Czigány Lajosné
Markó Vilmosné
Angeli Györgyné
Glocker Antal
Hómann János
Kondics Istvánné
Hengerics Józsefné
Bergmann Menyhértné
Szálas Béla
Váczi István
Földi Lajosné
Rapcsák Jánosné
Stalter Mátyásné
Szabó Károlyné
Schaffer Lipótné
Angeli Istvánné
Herbl Péterné
Garamvölgyi Zoltán
Valter Józsefné
Liska Antalné
Petz Jánosné
Markó Ferenc
Valter József
Frick Mátyásné
Kiss Györgyné
Szabados Józsefné
Koch Jánosné
Ámann Vincéné
Tordy Józsefné
Szamosi Györgyné
Hirmann Istvánné
Göttinger Józsefné
Vincze Lajos
Winter Józsefné
Bíró Jánosné

Császártöltésről indultak

Dr. Garai (Gébl) István

Amikor e váratlan, megtisztelő felkérésre igent mondtam úgy éreztem, hogy a vállalásom teljesítése nehezebb feladat lesz, mint amikor a doktori disszertációmat 1978-ban megírtam

Inkább a szavak, mint az írás embere vagyok.

Meglepődtem e megtisztelő felkérésen, őszintén szólva erre még nem számítottam, hiszen nálamnál tekintélyesebb és a falutól távolabbra került "Császártöltésről indultak" szerepel képzeletbeli dobogómon A felkérés megtisztelő. Talán azért is, mert lehetőséget kaptam arra, hogy megírhassam meglévő falusi emlékeimet, és az azóta eltelt évek alatt történteket. Van miről írni, anekdotázni. . . .

Ha már elvállaltam, vágjunk bele. Egy történet jutott az eszembe, talán a községben sokan vannak, akik még élnek és ismerik a történet szereplőit.

Kalocsáról vagy annak környékéről a „20-as években" munkát vállalni, dogozni jött a falunkba négy fiatalember. A gazdasági világválság idején aki tehette boldogulni, megélni próbált, Ők is ezt tették. Eljöttek a faluba munkát vállalni, aztán itt is ragadtak. Kemény, hírhedt legények voltak, erről igazából a régi temetővel szembeni Vámosi-kocsma mesélhetne, főleg pedig az akkori falusi csendőrök, ha még élnének.

A történetet nekem részben nagyanyám, másrészt apósom édesapja mesélte. Bár gyerekkorom idejéből még én is sok mindenre jól emlékszem a történetből.

A négy legény a faluban ragadt, ide nősültek. Most már megnevezem őket, nem feszítve tovább azt a bizonyos húrt, *Breszákról / Ferenc* és *József / Polyvásról* és *Dobre Lajos* bácsiról szól a történet. Tudják, akinek a lova akkoriban a falu kocsmáit jobban ismerte, mint az istállóját. Tudta, hol kell szomjas hajtója kedvéért megállni, állt is a paci földi élete során éppen eleget ezeken a helyeken, állítólag a deres öreg korára a sok állás és várakozás okán - krónikus kehe-betegségben múlt ki.

Igencsak elkanyarodtam a történettel a felkérés valós céljától. Nem véletlenül, hiszen egyik nagyapámról is szólt a történet *Bresza Kovács Ferencről*. Szikár, magas ember volt. Az unokáját - ez én voltam - hiszem, hogy a maga módján szerette, de ezt az érzést sosem mutatta ki. Még a kedvenc nótájára is emlékszem: " Amikor még legény voltam, a kapuba kiállottam, egyet kettőt kurjantottam, mindjárt tudták hogy én voltam."

Kőbányán, a Terv utcában cseperedtem fel, a szűkebb birodalmunk gyerekkoromban a Tégla- gyár és környéke, Lapajék háza és az Almáskert, valamint a Zsidótemető volt.

Akkoriban még működött a Téglagyár, ha fáztunk - akkoriban kemény, hideg telek voltak - ott mindig megmelegedhettünk. *Prohászka bácsi*, a fő téglagyári tüzelő-fűtő megtűrt bennünket. Nekünk kőbányai gyerekeknek a falu ezen része volt a fő játszó birodalmunk, *Mannhalterék, Sárosi, Dibuz* és *Kirschner* gyerekek - ha még élnének - voltak gyerektársaim.

Sokat tudnának a boldog gyerekkorunkról mesélni. Szerencsére Mannhalter Miska még él.

Mi is tudtuk, mi hol van, melyik ház, udvar mit rejteget, fő búvóhelyünk akkoriban az

Almáskert volt. Innen igen sok alma, körtetermés nem a gazda ládáiba került...

A Gépállomás, valamint a közép- és kiscsalai erdőről már nem is szólnék. Frémerék udvara, a hozzátartozó birtok, illetve kettős járatú pince is sokat mesélhetne.

1944-ben születtem, a II. világháború még javában dúlt. Szüleim a gyakran előforduló bombázások miatt bújtak meg. Apám 1944. év végén munkavállalás reményében - többed magával Kiskőrösre ment, ebből 5 év hadifogság illetve "malenkij robot " lett. Emlékszem 1949-ben a régi Gazdakör udvarába érkeztek meg a hadifoglyokkal a buszok, sokaknak öröm, de többeknek az örömteli hazatérés a mérhetetlen gyászt, férj vagy testvér végleges és megmásíthatatlan örök elvesztését jelentette.

Családom akkoriban nagyon szegény volt. Nagyanyám, anyám és anyám húga gondoskodott eltartásunkról, ők óvtak addig a veszélyektől, a rossztól. Csupán mozaikokban emlékszem még a kitelepítésre, hál Istennek minket nem érintett, azonban több kis barátom, pajtásom és azok hozzátartozói kénytelenek voltak házaikat elhagyni.

Az ötvenes évekre, a beszolgáltatás keserű időszakára jobban emlékszem. Disznót vágni - ha volt a háznál hízó - csak titokban lehetett, a nehezen hizlalt és levágott jószágból a háznál csak töredéke maradhatott, legnagyobb részét be kellett szolgáltatni.

Mi gyerekek igazából - a nyári időszakban a Csalai erdőben táborozó katonaságnál lakhattunk jól, a katonák emberségének köszönhetően. Feketekávét, zsíroskenyeret vastagon szórt kristálycukorral ehettünk.

1954-ben édesanyám meghalt, húgomat és öcsémet szeretett nagyanyánk nevelte fel. Az általános iskolában remek, jól felkészült tanítóim voltak. Szálas Béla bácsi, Fürjes Gyula és Gönczi Károly bácsi, no meg Bánáti Miklós bácsira emlékszem leginkább az alsó tagozatos időszakból. A felsőtagozatban már szaktanárok és tanárnők tanítottak, a Gráczer házaspár, Stepper József és Tornóczky tanárokra emlékszem leginkább. Ők kellő alapot adtak tudásban, hogy a későbbiekben legyen mire építeni.

Az általános iskola VIII. osztálya akkor még fiú osztály volt, 33 fővel.

Középiskolába Bajára, a Türr István Közgazdasági Technikumba nyertem felvételt, és a dr. Richnovszki kollégiumban lakhattam. Ritkán jöhettem haza, a tanévkezdést követően először búcsúra engedtek el október végén.

A Türrös évek alatt lettünk mi is fiatal emberek, váltunk önállóvá. Az egyéniségünk és az induláshoz általam azóta is nagyra becsült - később kollégáim - olyan tanáraim voltak, mint dr. Eszterhai Elemér, /Hai-bácsi/ Farkas Feri bácsi, Kádár Gyuszi bácsi, dr. Rózsa Pista bácsi és testnevelő tanárunk, az országos súlylökő bajnok Mihályfi János. És persze, nem utoljára Kvalla Ferenc, a későbbi igazgató.

A Balogh házaspár irányította Türr akkoriban patinás középiskola volt, a III. Béla Gimnáziummal nem csak a sport területén folyt az örökös rivalizálás.

Majd elvégeztem a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemet, annak tanári "B" szakát. Nyaranta az egyetemi éveimben a Gellért Szállóban pincérkedtem, ahol megkereshettem a ruházkodáshoz, a tankönyv - és jegyzetvásárláshoz szükséges anyagiakat. Sűrűn hazajöttem, az akkori focicsapat sorait igyekeztem erősíteni, együtt játszhattam a csapatban *Hajzer Jánossal /libás/ Lei Ferivel, Rausch Jancsival, Juhász Kálmánnal, hogy a jobbakat említsem. Szabados /Dagi/ János* is edzőm volt, az akkori megyei első osztályban. 1966-ban - még nappali utolsó éves hallgatóként - csak vizsgázni jártam az egyetemre,

Bajára a Türrbe kerültem középiskolai tanárként.

Ebben az évben nősültem, feleségem is Baján kapott munkahelyet. Így *Kincses Maris* néni lett az anyósom, ha valaki nem ismerné, csak gondoljon a régebbi lakodalmak süteményeire és tortáira.

Bajára költöztünk. Két fiam született, *Zoltán* és *Tamás*.

Idősebb fiam Zoltán szintén közgazdász, ma Belgrádban él, az ÖMV Szerb-Montenegrói régió gazdasági vezetője. Két csodálatos, szeretnivaló fiú unokával ajándékozták meg "Pista papát", kár hogy csak nagyon ritkán láthatom őket.

Fiatalabb fiam Tamás, őt Töltésen többen ismerik bátyjánál, a bajai Tóth K. Szakközépiskolát végezte el, szívfájdalmam hogy felsőfokú végzettséget adó iskolát nem végzett. Jelenleg Észak-Karolinában dolgozik, korábban hajón járta a világot, közel egy évig. Remélem rövidesen hazajön.

Baján a Türr-ben 5 évet tanítottam, majd a Vízügyi Főiskolára kerültem, és 1975-ig tanársegéd voltam, politikai gazdaságtant oktattam.

1975. év januárjában a Bajai Városi Tanácshoz kerültem tervcsoport vezetőnek. Két év múlva a Pénz-terv és munkaügyi Osztály vezetőjévé neveztek ki, és itt dolgoztam 1982-ig. Ebben az időszakban szakközgazdász másoddiplomát szereztem, ekkor szereztem meg az egyetemi doktori címet.

Hogy más területen is kipróbálhassam magam, 1982-ben pályát változtattam, a Kismotor- és Gépgyár bajai

nem került elő.

Több órás zaklatás után kifáradtunk. Édesapám mondta, hogy olyan ez az egész, mintha őrülttel lenne dolga, de a tiszttel nem tudott szót érteni. Másnap aztán lement vele a községházára, kerestek egy orosz tolmácsot, aki végre tisztázta ezt az ügyet is.

A villámhárítónak ezzel megpecsételődött a sorsa. Édesapámat annyira megviselte ez a két napon át tartó szekatúra, hogy leszedette a tetőről. Mi azóta is hiányoljuk. Mert jobban félünk a viharoktól, ha fölöttünk villámlik az ég.

Budapest elfoglalása után átmenetileg javult a helyzet, mert az orosz csapatok nyugat felé vonultak, és egyre kevesebb maradt belőlük ezen a tájon. A háború utolsó két hónapjában új szakasz kezdődött, amelyet cserevilágnak nevezhetünk. A fővárosban iszonyatos volt az éhinség. A még életben maradt lakosságnak nem volt mit ennie, ezért megindultak az emberek, batyuval a hátukon, hogy élelmet szerezzenek. A vonatok tömve voltak, még a kocsik tetején is batyusok ültek, mert már a peronon sem jutott nekik hely. Azért indult el ez a cserekereskedelem, mert a pengő teljesen elértéktelenedett, és mint csereeszköz semmit sem ért. Hozzánk is eljöttek a városi asszonyok, és kínálták holmijaikat. Édesanyám főleg ruhadarabokat cserélt velük élelmiszerért. Siralmas nyomorúság volt már ez az exodus, de a kétségbeesését, meg a szomorúságot lassan kezdte feloldani a lelkek mélyén pislákoló remény: Most már vége kell, hogy legyen a háborúnak, ennek az általános öldöklésnek, és pusztításnak!

Ez a sejtelem rövidesen valóra vált. Május 8-án a harcoló felek végre békét kötöttek.

Mindaz, amit eddig itt leírtam, csak a valóság volt, de nem az igazság.

Egy alkalommal egy orosz katonatiszt kért tőlünk szállást, akinek kérését édesanyám teljesítette. Kezdettől fogva feltűnt kedves mosolygása, udvarias magatartása. Nem hajtogatta folyton a germanszkij szót, inkább igyekezett jó modorával a rokonszenvünket megnyerni. Ez sikerült is neki, mivel jól beszélt németül, és szót tudtunk érteni vele. Ahogy teltmúlt az idő, vendégünk változatlanul kedves volt, alig mertünk hinni a szemünknek. Édesapám is, akinek addigra már elege volt a katonás vizitekből, leült a zongorához, és Csajkovszkij műveiből játszott. Hadd lássa ő is, hogy jó emberek közé került. Lassanként én is nekibátorodtam, és megmutattam neki az orosz szótáromat, dicsekedvén, hogy milyen sok orosz szót tanultam meg belőle.

Egyik nap kiderült az is, hogy milyen hasznos számunkra az ittléte, mert renegát orosz katonák jöttek be a portánkra. Édesanyám vette észre őket, majd szólt a tisztnek, aki kiment a folyosóra elébük. Amint azok meglátták a vállapján a rangjelzését, gyorsan visszafordultak, és eltakarodtak a portánkról.

Aztán egyik nap ő is elköszönt tőlünk, mert hívta a szolgálati kötelesség.Még én is sajnáltam, hogy elment, mert amíg velünk volt, megvédett bennünket minden külső zaklatástól.

Más alkalommal két fiatal orosz katona tért be hozzánk szállást kérve. Inzsenérnek, azaz mérnöknek adták ki magukat. Nem tudtak se magyarul, se németül, mégis a szokásos mutogatásokkal, és néhány szavas orosz nyelvtudásommal szót értettünk egymással. Vendégeink szokatlanul kedvesek és udvariasak voltak. Nem kerestek germanszkijt, nem káromkodtak, nem is loptak el semmit. Mindezekért a jó tulajdonságokért a bizalmamba fogadtam őket. Megkérdeztem tőlük, hogy honnan jöttek, és elővettem a gimnazista atlaszomat. Hamarosan kiderült, hogy a világ másik feléből, a Bajkál-tó / Bajkal ozero / vidékéről jöttek, onnan, ahol a Léna ered. Ez a roppant távolság rendkívül imponált nekem, mert a térképem alapján meggyőződhettem róla, hogy mintegy hétezer kilométert tettek meg idáig, hogy a hazájukat védjék. Ez aztán a példás magatartás! Ez az igazi hazaszeretet! És közben meg tudtak maradni embernek.

Meglepő volt számunkra az is, hogy nem éreztették irántunk való megvetésüket, hiszen erkölcsileg ők álltak magasabban, mert mi üzentünk nekik hadat, nem pedig ők nekünk.

Amikor egyre inkább nyilvánvalóvá vált, hogy vendégeink milyen kifogástalan katonák, előhozakodtam a sakktáblával is, és néhány partit váltottam velük, de mindig ők győztek. Mondták is mosolyogva, hogy náluk a sakk az nemzeti sport. Később a bélyeggyűjteményemet is megmutattam nekik, és az is megnyerte a tetszésüket, noha orosz bélyegeim nemigen voltak.

Aztán néhány nap múltával ők is elköszöntek tőlünk, és mentek tovább nyugat felé. Emlékül egy zöld burkolatú zsebkést hagytak hátra, melyet sokáig meg is őriztünk.

Végül hangsúlyozni szeretném: nem az orosz népet kívántam ezzel az írásommal ócsárolni vagy megbántani, már csak azért sem, mert bennem is van egy kevés északi szláv vér. Ez utóbbi tárgyilagosabb megítélésre kötelez, és arra is, hogy határozottan elutasítsak minden faji megkülömböztetést és gyűlöletet. A háború, amelynek hajtómotorja a gyűlölet, következménye pedig a gyilkolás és a pusztítás, minden népet lealjasít, és kivetkőztet minden emberi mivoltából. A szláv nép dicsőséges nép, békét és kultúrát kedvelő. A művészetek és a tudomány terén a világ élvonalába emelkedett. Békében szeret élni, és az egyetemes emberiség dimenzióiban gondolkodni és cselekedni. Szép bizonyítéka ennek az is, hogy az orosz nyelvben a mir szó a békét és a világot egyaránt jelenti.

Visszatekintve a legutóbb bemutatott három orosz vendégünkre, azt kell mondanom: milyen kár, hogy a többségben lévők nem ilyenek voltak. Ha azok is ilyenek lettek volna, akkor másképp nézhettem volna életem során én is a kalendáriumra, és a felszabadulás érzetével ünnepelhettem volna minden tavasszal április negyedikét.

Császártöltés,
2003. szeptember 11.
Szálas Béla

A tűz centenáriuma

Ha a múltba tekintünk, meggyőződhetünk arról, hogy községünk történetében az 1904. április 24-én fellobbant lángtenger valamennyi tűzeset közül a legnagyobbnak és legveszedelmesebbnek bizonyult.

Szent György napja volt: mindenki tette a dolgát, a délelőtt csendesnek, és az emberek a régi szokás szerint kihajtották az állataikat a legelőre. A tűz a déli órákban lángolt föl. Keletkezésének oka vagy felelőtlen gyerek gyújtogatása, vagy egy Hosszú sori trágyadombra kihordott parazsas hamu volt. Felismerve a veszélyt a nép azonnal oltani kezdte a lángokat, de az időközben felerősödött szél vitte magával tetőről-tetőre. A Hosszú sor házai után a tűzkígyó felkanyarodott a Keceli és a Petőfi utcára, nem kímélve az alsó pincesort sem. Ezután a Főkáptalan utca következett, de a kocsma irányában megtorpant, mert a népnek sikerült a kalocsai és keceli tűzoltók segítségével megfékeznie. Mire esteledett, százhat ház vált a tűz martalékává a melléképületeikkel együtt.

A szörnyű tragédia azonban nem vette el a császártöltési nép életkedvét, mert mire eljött a tél, új, cserepes tetejű házak sorakoztak a régiek helyén.

A százéves évforduló legyen számunkra intő jel arra, hogy milyen veszedelmes a könnyelműség és mennyire fontos a védelmet nyújtó, körültekintő óvatosság.

Szálas Béla

A Teleházban, február-március hónapban a mezőgazdság iránt érdeklődő lakosság részére növény, talajvédelmi, szőlészeti, ökológiai gazdálkodás témában, előadások megtartására került sor, neves előadók közreműködésével a Hegyközség, az Önkormányzat és a Teleház szervezésében.

EGY RÉGI II. VILÁGHÁBORÚS TÖRTÉNET... /1944. október 30 - 1945. május 8/

Oroszok községünkben a második világháború végső szakaszában (folytatás)

Invitis nubibus

Már némileg ritkulni kezdtek a garázda jelenségek, amikor ismét beállított hozzánk este egy olyan orosz katona, aki erősen ittas volt. Fegyvert fogott ránk, és dühösen kérdezgette: Germanszkij jeszt ? / Német katona van? / Mindnyájan mondtuk neki, hogy nincs, de nem hitte el. Ránk fogta a fegyverét, és az egész házat átkutatta, minden zugot megnézett, csak miután nem talált semmit sem, jött be a konyhába. Ekkor már láttuk rajta, hogy esze ágában sincs elmenni, hiába voltunk türelmesek hozzá. Rövidesen kitört rajta a germanszkij rögeszme,, édesapámra fogta a pisztolyát, és kezdte előlről a házkutatást. Édesanyám azonban már érezte, hogy mit kell tennie, és amíg az orosz a lakás hátsó részét kutatta, minket gyorsan előrevitt az utcai szobánkba. Ott kinyitott egy ablakot, és mi kimásztunk rajta az utcára. Sötét éjszaka lévén mérlegeltük, hogy hova is mehetünk. Először az egyik szomszédunkhoz fordultunk, mert úgy tudtuk, hogy Simon bácsi tud egy délszláv nyelvet, de ő nem merte vállalni a tolmácsolást. Beletörődve a kilátástalan helyzetbe azért tovább mentünk, és bezörögtünk a közeli Walterékhoz, akik megértően fogadtak minket, és ott is maraszttaltak. Bár ággyal nem tudtak szolgálni, megengedték, hogy fotelban, meg széken ülve elbóbiskoljunk hajnalig. Másnap reggel édesanyán óvatosan tájékozódott. Megtudta, hogy az orosz már elment, és édesapám a csodával határos módon életben maradt.

A legszomorúbb és legtragikusabb élménnyel számomra a február vége szolgált, mikor még az udvarunkat hó borította. Én a gyümölcsöskertünkben szánkóztam és hógolyóztam a társaimmal, igen vidám hangulatban. Édesanyám, hogy hivatlan vendéggel szemben védje a házat, bezárta a konyhaajtót, és a szomszédos vendégével csendben beszélgetett.

Egyszer csak észrevettem, hogy két orosz katona jelent meg a portánkon, és a konyhánk felé igyekeznek. Hogy mentsem a helyzetet elébük szaladtam rövid nadrágban, fehér sállal a nyakamon, és már mondtam is oroszul a betanult szöveget:

- Mama nye tut. / Anyám nincs itt./

Látván, hogy csend van, és csukva az ajtó, megszólalt az egyikük, akin nagyon meglátszott, hogy erősen ittas.

- Vina jeszt ? / Van bor ? /

- Nyeznajú. / Nem tudom. /- válaszoltam neki vállamat vonogatva, mert tudtam, hogy sem nekünk, sem a pincénkben már nemigen van bor. Válaszomra az ittas katona arca eltorzult a dühtől, utálattal nézett rám, és a jobb kezével kihúzta a zsebéből a pisztolyát, hogy lelőjön. A társa azonban, aki még józannak látszott, lefogta a kezét, és nem engedte, hogy használja fegyverét. Majd megfordulva dühösen és csalódottan elhagyták udvarunkat.

T-34-es, az oroszok "csodafegyvere" - (Illusztráció)

Én azonban rosszul lettem, a torkomat fojtogatta a halálos rettenet. Az ajtón bezörgetve anyám beengedett, de képtelen voltam elmondani, hogy mi történt velem, csak leroskadtam a zsámolyra és sírtam. A szívem közben úgy dobogott, mintha ki akarna ugrani a mellkasomból.

Egész életemben többször találkoztam a halállal, de valamennyi közt ez volt a legborzalmasabb, a legfelejthetetlenebb.

Hát így köszöntött ránk 1945 várva várt tavasza. A fű kisarjadt, a fák erőre kaptak,- de a háború a végnapjait élte. A főváros " felszabadult", de úgy, hogy romhalmazzá válva alig lehetett ráismerni.

Mivel a csodafegyverek igérgetéséből nem valósult meg semmi sem, a német csapatok kezdtek kiszorulni hazánk területéről. A frontvonal nyugatra tolódott át.

De a község népén is meglátszott ez a nagy, országos tékozlás: az emberek riadt tekintete, az anyagi és lelki ínség. A házak kifosztva, a pincék közül számos feltörve, és a nagy élelmiszerhiány. Édesanyám portáján, az udvarunk végén már csak néhány baromfi futkosott. Az éléskamránk is erősen ürült. Az esti sötétségben nem világított más, csak egy Schmollpasztából készített mécses. Nekünk, serdülőkorban lévő gyerekeknek nagyon hiányzott az édesség, cukorhoz azonban nem tudtunk hozzájutni. Az édesség hiányát úgy pótoltuk, hogy a közelben lakó Kovácséktól / Pittenaberék/ kaptunk töklekvárt, és azt nyalogattuk finom nedü gyanánt.

Nemcsak a mi portánkat, hanem az egész községet is este sötétség övezte. Sehol egy lámpafény vagy gyertyaláng, az ablakok szeme - mint a vakoké - mereven előre nézett. Csak a templomtorony állt a helyén rendületlenül, mint egy felkiáltójel. Mintha azt sugallta volna: Legyetek jók, és éljetek becsületesen, mert különben megrohad körülöttetek az egész földi élet, és virrasszatok, mert a háborúban az ember embernek farkasa.

Annak ellenére, hogy az orosz hadtestek nyugat felé nyomultak, a kora tavasz is tartogatott számunkra néhány kellemetlen megleptést.

Akkoriban a Bajai utca házában lakott Valkai János a feleségével, Erzsi nénivel. Egyik nap oroszok mentek be hozzájuk, és hosszabb időre szállást kértek, de hangsúlyozták, hogy az élelmezésükről ők fognak gondoskodni. Ez úgy is lett, azonban a hosszú tartózkodásuk után, amikor távoztak a házból, néhány gyanús holmit hagytak maguk után. János bácsi megvizsgálta a hátrahagyott holmit, és egy tölltőtollhoz hasonló írószer került a kezébe. Óvatosan kinyitotta, de az pokolgépként felrobbant, és a kézfejét szétroncsolta, mindkét szemére megvakította. Csak a gyors kórházi beavatkozás tudta megmenteni az életét. Később magam is gyakran láttam a hírlap árusító boltban, a felesége közelében ülni fekete szemüveggel- immár örökre világtalanul.

Egy alkalommal beállított hozzánk egy orosz tiszt. Noha színjózan volt az kérdezte tőlünk, hogy hol a " battéria" / villamos telep, készülék /, ugyanis arra gondolt, hogy titkos rádió-lehallgató készülékkel rendelkezünk, amelynek a rejtegetéséért halálbüntetés jár. Édesapám nem értette, hogy mit keres, a tiszt azonban elkomorodott arccal a háztetőre mutatott, arra a helyre, ahol a villámhárítónk állt. Volt ugyanis nekünk régen egy telepes rádiónk, de ezt a gyenge műsorközvetítése miatt édesapám eladta. A szép rádióantennát, azonban villámhárítóvá átalakította, hogy viharos időben védje a házunkat. Sajnos nem tudtuk megmagyarázni neki, hogy ez most már csak villámhárító, battériával pedig nem rendelkezünk. A tiszt nem tágított, be akarta bizonyítani, hogy neki van igaza, ezért nekilátott a lakás feldúlásának. Én is vele tartottam, mert fogalmam sem volt, hogy mit keres. Állandóan a provoloka / vezeték / szót hajtogatta, mely hiányzott a kis orosz szótáromból. Miután minden zugot megnézett, a melléképületek padlásait kutatta át, de a battéria

Gyára főkönyvelője lettem. Itt közel 9 évet dolgozhattam, 1200 dolgozója volt a gyárnak. A város második legnagyobb üzeme volt a Posztógyár után.

A rendszerváltást a Hosszúhegyi Kombinát gazd.-i igazgatójaként éltem át, sajnos az elkerülhetetlen létszámleépítés engem is érintett. Elsők között mentettek fel beosztásomból, igaz rövid idő után a nagyhírű Kombinátot felszámolták.

Felkérésre - elvállaltam a Csávolyi Mg. Szövetkezet főkönyvelői állását, és itt dolgoztam - Bajáról naponta ingázva - egészen 1997-ig. Majd 1998-ban a megyei Egészségbiztosítási Pénztár Bajai Kirendeltségének revizora illetve az összevonás után 1999- től az APEH Bajai Kirendeltségének revizora voltam 2003. decemberig.

Jelenleg is - munka alól felmentve - június 30-ig az APEH dolgozója vagyok, ez év július 1- től szándékozom korkedvezménnyel nyugdíjba vonulni.

Hatvan éves lettem, hál Istennek az egészségemmel - legalább is egyelőre - nincs gond.

Baján élek, bajai sose lettem. Inkább maradtam töltésinek, hiszen a még élőn rokonok, ismerősök és barátokhoz egyre jobban kötődőm. Ezért gyakrabban vagyok Töltésen, mint Baján. A családi körülményeim, anyósom sajnos tavaly meghalt, a hajósi utcai ház és kert munkát, felügyeletet igényel.

És persze a KIS-sori pincesor, ahol szerencsére én is pincetulajdonos vagyok. Ott is van teendő éppen elég.

Szőlő-és bortermelő lettem, ebből eredően milliomos nem lettem. Hiába a mi korosztályunk ebbe beleszületett, ezt abbahagyni nem lehet.

A gyakori, ma már rendszeres pincesori beszélgetések alkalmával, nézve és csodálva a lenyűgöző panorámát Kalocsa és Hajós irányában, szemben a Báger-híddal- sokszor szóba került, hogy az öregkor küszöbén, nekünk a faluból elszármazottaknak most mit jelent TÖLTÉS.

Sokat, mondhatom ma már napról napra egyre többet. Többet azért, mert az emlékeket megidézi és megszépíti. Ahogy az idő múlik, rohan az ember egyre többet gondol őszülő fejjel gyerekkorára, falujára, szűkebb pátriájára.

És arra gondol, hogy most, amikor, a napi munkába járás gondjai válláról lekerültek, tehet e többet a hazajáró falujáért. Tehet, ha érzi az ember ennek igényét.

Korán, hajnalban keltem, amikor e gondolatokat papírra vetettem. Havas, szürkés a bajai hajnal. A Sugovica-part néptelen, néhány kósza sirályt, varjat látok a befagyott víz fellett repkedni. A város lassan ébredezik, az a város, melynek közel 40 éve bejelentett lakója lehettem, azonban igazi polgára sose lettem. Maradtam szívemben Töltési, én is büszke vagyok arra, hogy Császártöltésinek vallhatom magam.

Sok mindenről írtam, nagyon sok dologról nem írtam. Most ezek a gondolatok jutottak az eszembe. Talán egy másik alkalommal, másik helyen többet, szebbet írhatok

Én is ezekkel a gondolatokkal, a velem való történések regisztrálásával, szívből kívánok minden Császártöltési olvasómnak jó egészséget, rendíthetetlen hitet és felhőtlen boldogulást.

Baja, 2004. március.
Dr. Garai /Gébl/ István

"Szép, mosolygós arcokat látunk..."

Az év elején beköltöztek az első lakók a nyugdíjas házba. Az idős emberek jól érzik magukat a kitűnően berendezett épületben. Ez nem csak megelégedettséget tükröző arcukon látszik, hanem mondják is, szinte egymás szavába vágva, lelkesen és hálásan.Néhányuknak nem volt más választása, mint az otthonba költözni.Magukra maradtak, nincs, aki gondoskodjon róluk. Mások nyugodt életre vágytak öreg napjaikban és felcserélték saját házukat a nyugdíjasház barátságos melegével.

Eddig heten költöztek be szociális alapon és hatan vásároltak apartmant a tavaly novemberben elkészült császártöltési nyugdíjas házban. Az építészeti szempontból is figyelemre méltó épület rövid idő alatt népszerűvé vált a községben.-Minden úgy alakult, ahogy elterveztük,-mondja **Frick József**, polgármester.-Arra azonban mi sem gondoltunk, hogy ekkora igény lesz a pénzért megvásárolható appartmanokra. Tavasszal újabb beköltözőkre számítunk és rövidesen minden szoba megtelik lakókkal.

Az új otthonra lelt idős emberek is a legteljesebb elégedettséggel nyilatkoznak a nyugdíjas házról.-Minden nap szép, mosolygós arcokat látunk,-mondják az őket gondozó, kiszolgáló személyzetre célozva,- és nem győzzük dicsérni azokat, akik kitalálták és megépítették nekünk ezt a gyönyörű házat.

Szabados Istvánné

Lovasi Istvánné, Maris néni 81 éves:-Huszonhárom évig egyedül éltem a házamban. Fiam innen messze, Vác környékén alapított családot. Költözhettem volna hozzájuk is, de valahányszor náluk jártam, három nap után elfogott a honvágy. Otthon meg nem bírtam már a munkát egyedül. Nem is gondoltam volna, hogy ilyen jól elleszek ebben a szép környezetben.Magammal hoztam néhány holmit otthonról, így nem szakadtam el teljesen a régi háztól. Szobatársa, **Kenyeres Gáspárné, Lizi néni** /77/ ugyancsak elégedett a körülményekkel:- Eladtam a házam, és ide költöztem. Magammal hozhattam néhány számomra kedves holmit, ezért otthon érzem magam. Mariskával csak látásból ismertük egymást, de így, hogy egy szobában lakunk jókat beszélgetünk a régi időkről. Egy régi balesetem miatt nehezen mozgok, aranyos gondozóink azonban mindig segítenek, amikor szükség van rá.

Szabados Istvánné, Kati néni / 77/ lányai, unokái is kirepültek már a császártöltési családi fészekből.-Harminc évig egyedül éltem a Petőfi utcában. Amikor a nyugdíjas ház alapkövét lerakták, már akkor szóltam a polgármester úrnak, hogy szeretnék egy szobát megvenni. Sikerült és most nagyon boldog vagyok. Úgy terveztem, hogy időnként főzőcskézek magamnak valamit, de semmi szükség rá, mert remek ellátást kapunk. **Földi Lajosné, Maris néni** /74/ is az elsők között nyújtotta be pályázatát egy szobára. - A házamat még nem tudtam eladni, de a szomszédok vigyáznak rá. Gyakran meglátogatnak egy kis beszélgetésre, és talán irigykednek is egy kicsit, hogy milyen kényelemben élek.

Földi Lajosné

A nyugdíjas ház felszereltsége valóban minden igényt kielégít. A szobákban és az ebédlőben kényelmes bútorok, márkás tv-k szolgálják a bentlakók kényelmét.-Mindenből a legjobbat kapjuk,- mondják, de a legtöbbre a gondoskodást, az odafigyelést értékelik.

Sinkovicz László

Belga vendégek Császártöltésen

A Katona József Megyei Könyvtár egy belga delegációt látott vendégül február 17-22-ig Kecskeméten. Ezen látogatás keretében február 19-én Császártöltésre is ellátogattak Ramháb Mária a Katona József Megyei Könyvtár igazgatója, és Nehéz Györgyike nemzetközi szakreferens kíséretében.

A küldöttséget Frick József polgármester úr és Fürjes Gyula ÁMK igazgató fogadta a könyvtárban. A vendégek, az ÁMK, ezen belül elsősorban a könyvtár, a megyei és a községi könyvtár együttműködésére voltak kíváncsiak. Frick József polgármester úr tájékoztatta a vendégeket a község fejlődéséről, oktatási, kulturális tevékenységéről.

A látogatás végeztével Viviane Flament Hainaut megye közkönyvtárainak felügyelője mondta el benyomásait a látottakról és hallottakról:

"Nagyon örülök, hogy eljöhettem az önök településére.Megnézhettem a könyvtárat és az egész települést, mindazt, amit a polgármester úr nekünk bemutatott. A település infrastruktúrája nagyon érdekes, és nagyon meglepő számunkra.

Nagyon nagy örömmel látjuk ezt a szép könyvtárat, amelyik mindenféle széppel és jóval fel van szerelve. Láttuk a számítógépeket és meg kell mondanom, hogy Belgiumban vannak hasonló nagyságú települések, de nincs olyan település, amelyiknek ilyen szép és jól felszerelt könyvtára volna. Nem is beszélve a többi kulturális és szociális intézményről, amelyeket most volt szerencsénk megtekinteni. Éppen azt beszéltük egymás között, hogy kedvünk volna itt letelepedni Önök között.

Nagyon érdekes volt látni a település központjában az intézményeket egymás mellett. Tehát a könyvtárat, az iskolát, az óvodát, a Teleházat, az Idősek Házát. Mind nagyon szép.

Gratulálunk a település vezetőinek mindahhoz, amit elértek ezen a téren. Kívánjuk, hogy a továbbiakban is ilyen jól sikerüljön mindent elérni. Nagyon remélem, hogy lesz alkalmunk visszajönni mégegyszer és látni a további fejlődést."

Baranyai László
Könyvtáros

Belga vendégeinket Ramháb Mária, a Megyei Könyvtár igazgatója kísérte el könyvtárunkba

Egyházi híradó

Húsvéti üdvözlőlap készül. Négyoldalas a templomunkkal, új szentsírunkkal, a feltámadt krisztusszobrunkkal és háromnyelvű jókívánsággal.

Borítékkal együtt 40,-Ft-ért lesz kapható a sekrestyében és a plébánián.

Április 4. Virágvasárnap: Az Úr szenvedésének vasárnapja, a nagyhét kezdete. Barkaszenteléssel, barkás bevonulással Jézus ünnepélyes jeruzsálemi bevonulására, a passióval pedig Jézus kínszenvedésére emlékezünk.

Szentgyónásunkat a 1/2 7-kor kezdődő esti szentmisék előtt végezzük el.

A húsvéti időben a kötelező szentáldozásunk ne maradjon el!

A Húsvéti szent három nap

Nagycsütörtökön este fél 7 órakor szentmise az Oltáriszentség szerzésének az emlékére. Két szín alatt áldozunk. Mise után oltárfosztás, és egy órán át virrasztunk, szentségimádást végzünk az Örök imádási imakönyvből.

Nagypéntek Urunk kereszthalálának az emlékünnepe szigorú böjttel.

A szertartásokat este 6 órakor keresztút végzésével kezdjük.

Nagyszombaton este 7 órakor kezdjük a húsvét-vigíliai felemelő szertartásokat, és a feltámadási gyertyás körmenettel fejezzük be.

Április 11. Megváltásunk legnagyobb ünnepe: Húsvét, Krisztus feltámadásának főünnepe nyolcaddal, mely április 18-án, az Isteni irgalmasság vasárnapjával fejeződik be.

Húsvétvasárnap és Húsvéthétfőn 8-kor és 10-kor, hétköznapokon este 1/27-kor szentmise.

Április 25. vasárnap a 10 órás szentmise végén búzaszentelés, a jó termésért imádkozunk.

Május hónapját Szűz Mária tiszteletére szenteljük. Hétköznap esténként 1/2 7-kor szentmise.

Május 2. Papi hivatások vasárnapja. Papokért imádkozunk, és a kispap nevelés céljaira perselyezéssel adományokat gyűjtünk.

Plébániánk hívei örülnek annak, hogy az idén is vannak gyermekek, akik buzgón készülnek az első szentáldozásukra. Május 2-án fognak vizsgázni, a hívek előtt. Bizonyítják, hogy felkészültek, ismerik és szeretik Jézust. Azt is tudják, hogy bűneikért a bűnbánatot fel kell indítani.

Május 9-én, vasárnap - akik még nem részesültek a keresztség szentségében -, megkeresztelkednek, hogy Isten kedves gyermekei, az Anyaszentegyház tagjai, a mennyország örökösei legyenek.

Május 15-én, szombaton először gyónnak.

Május 16-án, vasárnap a 10 órai szentmisén lelki-áldozást végeznek, vagyis kifejezik vágyakozásukat a szentáldozás iránt.

Május 22-én, szombaton 17 órától ismét gyónnak az elsőáldozók. Hozzátartozóik is szentgyónással készüljenek gyermekeik első szentáldozására.

Május 23-án, Urunk mennybemenetele ünnepén a 10 órás szentmisén érkezik el az a boldog pillanat, amikor első szentáldozásuk alkalmával Jézust magukhoz veszik. Legyen ez a nap a közös szentáldozás napja a hívek és az iskolások részéről is!

Május 21-22-23-án Népek Zarándoklata Máriazellbe, ahol Közép-Európa katolikus országainak a hívei találkoznak. II. János Pál szentatyánk is részt szándékozik venni azon. Plébániánkról négyen jelentkeztek erre a zarándoklásra.

Május 30-án lesz Pünkösd, a Szentlélek kiáradásának ünnepe. Pünkösdvasárnap és pünkösdhétfőn 8-kor és 10-kor ünnepi szentmise lesz.

Iskolai hírek

Számítástechnikai tanfolyam

Alapfokú, - 40 órás- akkreditált felnőttképzési számítástechnika tanfolyam indult március 8-án az iskola számítógépes tantermében.

A 12 fő részvételével szerveződött képzést a bajai FIT Számítástechnika Bt vezeti.

A tanfolyamon az alábbi témák oktatása folyik:

*** Gépkezelés**
*** Internet és e-mail használata**
*** Szövegszerkesztés**
*** Igény szerint táblázatkezelés**

Kellő számú jelentkező esetén a továbbiakban is szeretnénk hasonló vagy ettől nagyobb óraszámú tanfolyamot indítani.

HMM

Farsang 2004.

Az idei évben február 22-én rendeztük meg az általános iskolások farsangi bálját. A diákok sok, ötletes jelmezzel készültek. Két kategóriában versenyeztek: egyéni és csoportos jelmezekkel. A zsűrinek az értékelésnél nehéz dolga volt, míg végül az alábbi döntés született:

Egyéni jelmezesek:

1. helyezett: néger - Ágfalvi Milán

2. helyezett: madárijesztő - Geiger Róza

3. helyezett: gésa - Habaz Leila

Csoportos jelmezesek:

1. helyezett: szuperbuli - 7.osztály

2. helyezett: cirkusz - 4. osztály

3. helyezett: matrózok - 6. osztály

A jelmezesek kis ajándékot, gyümölcsöt kaptak jutalmul.

Az eredményhirdetés után az alsósokból alakult színjátszókör tagjai - **Winter Józsefné** óvónő betanításában - vidám történeteket mutattak be. Ezt követően vállalkozó kedvű kisdiákok énekeltek, illetve Tátika-showban vettek részt.

A gyerekek szülei és a vállalkozók által felajánlott értékes tombolák kisorsolása nagy izgalmat okozott. A tombolaszelvények eladásából származó pénz és a nyolcadik osztályos tanulók szülei által rendezett büfé - amelyben lelkesen sütötték a goffrit, és szolgálták ki a nézőket- bevétele a ballagás költségeit enyhíti majd számukra.

A táncolni vágyó gyerekek ezután egy fergeteges bulin szórakozhattak.

A 8. osztály nevében szeretnénk köszönetet mondani tanárainknak, az Igazgató úrnak, a Polgármester úrnak és mindazoknak, akik segítettek, és lehetővé tették a Farsangi bál megrendezését.

Diákönkormányzat

- " Mesélő dallamok" címmel a kecskeméti Kodály Zoltán Zeneiskola és az M. Bodon Pál Zeneiskola zenetanárai az elmúlt időszakban két alkalommal is jártak iskolánkban.

Képünkön **Dóbiás Péter** zenekarvezetővel szórakoznak kisiskolásaink.

- Ez évben **Winter Józsefné** óvónő vezetésével 2 színjátszó csoport alakult meg az iskolában.Felléptek az óvodai, az iskolai farsangon, az Idősek Klubjában és a Nyugdíjas Házban is.

Reméljük ezután is szorgalmasan járnak a próbákra és sok iskolai, községi rendezvényen szerepelnek műsoraikkal, a közönség nagy örömére.

Gratulálunk a fellépéseikhez.

Megjelent a csengőszó

- Néhány 8. osztályos tanuló szerkesztésében ismét megjelent a diákújságunk: a **Csengőszó**. A lap színes fotókkal, érdekes cikkekkel, rejtvényekkel, viccekkel szerez kellemes perceket olvasóinak. A szerkesztőség tagjai: Barabásné Baranyai Hajnalka tanár vezetésével, Angeli Tímea, Herczeg helga, Vigula Mónika, Boromisza Tünde, Borbényi Klára, Hopka Krisztina, Molnár József, Németh Dávid.